ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

Ο ΥΙΟΣ Ο ΑΓΑΠΗΤΟΣ

(Εορτή τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ)

Ἱερὰ Μητρόπολις
Καισαριάνης, Βύρωνος καὶ Υμηττοῦ
Καισαριανὴ 2010

Ο ΥΙΟΣ Ο ΑΓΑΠΗΤΟΣ

(Ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ)

Κείμενα:
Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιὴλ

Στοιχειοθεσία, Διακόσμησις, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:
Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καρέα

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:
Μεταμόρφωση (Λεπτομέρεια)
Τοιχογραφία, Ναὸς Μεταμορφώσεως Μεγάλου Μετεώρου

Σειρά:
«Χριστολογικά» ἀριθμ. 27

Copyright:
Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

Λεωφόρος Ὑμηττοῦ 47-51, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανὴ
Τηλ.: 210.72.24.123
www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-6841-35-4

Ψηφιακή Παραγωγή
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Αριστοτέλους 12-16, 116 36 Αθήνα
Τηλ.: 210.921.7512, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

Ο ΥΙΟΣ Ο ΑΓΑΠΗΤΟΣ

(Ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ)

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

Ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς Εὐαγγελιστὲς μαρτυρεῖται, ὅτι κατὰ τὴν ὥρα τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μία φωτεινὴ νεφέλη σκέπασε τὸν Κύριο καὶ τοὺς μαθητές Του καὶ ἀκούσθηκε μία φωνὴ ποὺ βεβαίωνε, ὅτι Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀγαπημένος καὶ ἐκλεκτὸς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

«Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα. Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε» (Ματθαίου ιζ΄ 5).

Δηλαδή: *«Ἐνῶ μιλοῦσε (ἐννοεῖται ὁ Κύριός μας) ἀκόμα, ἕνα φωτεινὸ σύννεφο τοὺς σκέπασε, καὶ μέσα ἀπὸ τὸ σύννεφο ἀκούσθηκε μία φωνὴ ποὺ ἔλεγε: "Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀγαπημένος μου υἱός, αὐτὸς εἶναι ὁ ἐκλεκτός μου· αὐτὸν νὰ ἀκοῦτε"».*

Μὲ ἀφορμὴ τὴν μεγάλη αὐτὴ Δεσποτικὴ ἑορτὴ θὰ ἐπιχειρήσουμε νὰ εἰσδύσουμε στὸ μυστήριο τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ἀτε-

νίσουμε μυστικὰ καὶ νοερὰ τὸ ἄρρητο κάλλος τῶν θείων ἐννοιῶν καὶ πραγματικοτήτων.

1. Ὁ Υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς φανερώνει τὸν ἀόρατο καὶ ἀθέατο θεό.

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης μᾶς διδάσκει, ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς φανερώνει καὶ ἀποκαλύπτει στοὺς ἀνθρώπους καὶ στὴν κτίση ὁλόκληρη τὸν ἀθέατο καὶ ἀκοινώνητο Θεὸ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης κατὰ τρόπο μοναδικὸ καὶ αὐθεντικό. Γράφει στὸ Εὐαγγέλιό του ὅτι:

α) *«Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο»* (Ἰωάννου α΄ 18).

Δηλαδή: *«Κανεὶς ποτὲ δὲν εἶδε τὸν Θεό· μόνο ὁ μονογενὴς Υἱός, ποὺ εἶναι μέσα στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Πατέρα, ἐκεῖνος μᾶς τὸν ἔκανε γνωστό».*

β) *«Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας»* (Ἰωάννου α΄ 14).

Δηλαδή: *«Κι ὁ Λόγος ἔγινε ἄνθρωπος. Κι ἔστησε τὴ σκηνή του ἀνάμεσά μας, καὶ εἴδαμε τὴ θεϊκή του δόξα, τὴ δόξα ποὺ ὁ μονάκριβος Υἱὸς τὴν ἔχει ἀπ᾽ τὸν Πατέρα, κι ἦρθε γεμάτος χάρη θεϊκὴ κι ἀλήθεια γιὰ μᾶς».*

Ὁ θεόπτης Μωϋσῆς ἐπάνω στὸ Σινᾶ ζήτησε ἀπὸ τὸν συνομιλοῦντα μαζί του Κύριο νὰ τοῦ φανερώσει τὸ πρόσωπό Του. Ὁ Κύριος διευκρίνησε:

«Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται» (Ἐξόδου λγ΄ 21).

Δηλαδή: *«Δὲν θὰ μπορέσεις ὅμως νὰ δεῖς τὸ πρόσωπό μου, γιατὶ κανένας ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ μὲ δεῖ καὶ νὰ ζήσει».*

Μὲ τοὺς λόγους αὐτοὺς κηρύσσεται τὸ ἀθέατο καὶ ἀμέθεκτο καὶ ἀκοινώνητο τῆς θεϊκῆς οὐσίας. Αὐτὸς ὅμως ὁ ἀόρατος Θεὸς φανερώθηκε καὶ ἀποκαλύφθηκε ὅταν σαρκώθηκε, ὅταν δηλαδὴ ἔγινε ἄνθρωπος καὶ ἔζησε μὲ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἔγινε μεθεκτός, δίνοντας στοὺς ἀνθρώπους τὴν δυνατότητα νὰ ἑνωθοῦν μαζί Του κατὰ τρόπο μυστικό, ἀλλὰ πραγματικό.

Οἱ λόγοι αὐτοὶ μαρτυροῦν τὴν διαφορὰ τῆς Παλαιᾶς ἀπὸ τὴν Καινὴ Διαθήκη. Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ὁ Θεὸς ἦταν καὶ παρέμενε ἀθέατος. Στὴν Καινὴ Διαθήκη *«ὤφθη».*

Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι βεβαιώνουν, ὅτι ἐμεῖς Τὸν εἴδαμε καὶ σᾶς βεβαιώνουμε γιὰ ὅσα εἴδαμε καὶ ἀκούσαμε ἀπὸ τὸν Μονογενῆ Υἱὸ τοῦ Θεοῦ.

Γράφει ὁ ἀπόστολος Πέτρος καὶ βεβαιώνει ὅτι:

«Ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα, καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ» (Β΄ Πέτρου α΄ 16-18).

Δηλαδή: *«Ἔχουμε δεῖ μὲ τὰ ἴδια μας τὰ μάτια τὸ μεγαλεῖο Του· τότε ποὺ ὁ Θεὸς Πατέρας Τοῦ ἔδωσε τιμὴ καὶ δόξα, καὶ ἡ ἔνδοξη μεγαλοπρέπειά Του ἀναφώνησε γι' Αὐτὸν μιὰ τέτοια φωνή: "Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀγαπητός μου Υἱός· Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐκλεκτός μου". Κι αὐτὴν τὴ φωνὴ τὴν ἀκούσαμε ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, ποὺ ἤμασταν μαζί Του στὸ ἅγιο ἐκεῖνο βουνό».*

Τὰ ἴδια διακηρύττει καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης:

«Ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἑωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν· ὃ ἑωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη» (Α΄ Ἰωάννου α΄ 1-4).

Δηλαδή: *«Σᾶς γράφουμε γιὰ τὸν ζωοποιὸ Λόγο, ποὺ ὑπῆρχε ἐξαρχῆς. Ἐμεῖς Τὸν ἔχουμε ἀκούσει καὶ Τὸν ἔχουμε δεῖ μὲ τὰ ἴδια μας τὰ μάτια. Μάλιστα Τὸν εἴδαμε ἀπὸ κοντά, καὶ τὰ χέρια μας Τὸν ψηλάφησαν. Ὅταν ἡ ζωὴ φανερώθηκε, τὴν εἴδαμε μὲ τὰ μάτια μας. Καταθέτουμε, λοιπόν, τὴ μαρτυρία μας καὶ σᾶς μιλᾶμε γιὰ τήν αἰώνια ζωὴ ποὺ ἦταν μὲ τὸν Πατέρα, φανερώθηκε ὅμως σ' ἐμᾶς. Αὐτὸ ποὺ εἴδαμε κι ἀκούσαμε, τὸ ἀναγγέλλουμε σ' ἐσᾶς,*

για νὰ συμμετάσχετε κι ἐσεῖς μ' ἐμᾶς στὴν ἴδια κοινωνία, ποὺ εἶναι ἡ κοινωνία μὲ τὸν Πατέρα καὶ μὲ τὸν Υἱό Του τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Κι αὐτὰ σᾶς τὰ γράφουμε γιὰ νὰ εἶναι ὁλοκληρωμένη ἡ χαρά σας».

2. Προϋποθέσεις δέας τῆς δόξας τοῦ θεοῦ.

α) Πίστη

Στὸ Εὐαγγέλιο ἀναφέρεται, ὅτι ἡ μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ συνέβη, ἀφοῦ εἶχε προηγηθεῖ ἡ ὁμολογία τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, ὅταν ὁ Κύριος καὶ οἱ Μαθητὲς βρίσκονταν στὴν Καισάρεια, ποὺ εἶχε ἐξωραΐσει ὁ Ἡρῴδης Φίλιππος, ὅπου ὁ ἀπόστολος Πέτρος εἶχε ὁμολογήσει τὴν θεότητα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν, ἄλλοι δὲ Ἠλίαν, ἕτεροι δὲ Ἱερεμίαν ἢ ἕνα τῶν προφητῶν. λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι αὐτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός» (Ματθαίου ιστ΄ 13-20).

Δηλαδή: *«Ὅταν ἦρθε ὁ Ἰησοῦς στὰ μέρη τῆς Καισάρειας τοῦ Φιλίππου, ρώτησε τοὺς μαθητές του: "Ποιός λένε οἱ ἄνθρωποι πὼς εἶμαι ἐγώ, ὁ 'Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου;'". Κι αὐτοὶ εἶπαν: "Ἄλλοι λένε πὼς εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής, ἄλλοι ὁ Ἠλίας, ἄλλοι ὁ Ἱερεμίας ἢ ἕνας ἀπὸ τοὺς προφῆτες". Τοὺς λέει: "Κι ἐσεῖς, ποιός λέτε πὼς εἶμαι;". Ἀπάντησε ὁ Σίμων Πέτρος καὶ εἶπε: "Ἐσὺ εἶσαι ὁ Μεσσίας ὁ Υἱὸς τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ". Κι ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀποκρίθηκε: "Μα-*

κάριος εἶσαι, Σίμων, υἱὲ τοῦ Ἰωνᾶ, γιατὶ αὐτὸ δὲν σοῦ τὸ ἀποκάλυψε ἄνθρωπος, ἀλλὰ ὁ οὐράνιος Πατέρας μου. Κι ἐγὼ λέω σ' ἐσένα πὼς ἐσὺ εἶσαι ὁ Πέτρος, καὶ πάνω σ' αὐτὴ τὴν πέτρα θὰ οἰκοδομήσω τὴν ἐκκλησία μου, καὶ δὲν θὰ τὴν κατανικήσουν οἱ δυνάμεις τοῦ Ἅδη. Θὰ σοῦ δώσω τὰ κλειδιὰ ποὺ ἀνοίγουν τὴν πόρτα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καὶ ὅ,τι κρατήσεις ἀσυγχώρητο στὴ γῆ θὰ εἶναι ἀσυγχώρητο καὶ στοὺς οὐρανοὺς καὶ ὅ,τι συγχωρήσεις στὴ γῆ θὰ εἶναι συγχωρημένο καὶ στοὺς οὐρανούς". Τότε ἔδωσε στοὺς μαθητές Του τὴν ἐντολὴ νὰ μὴν ποῦν σὲ κανένα πὼς αὐτὸς εἶναι ὁ Μεσσίας».

Ἀπὸ τὸν διάλογο αὐτὸ συνάγεται, ὅτι οἱ Μαθητὲς τοῦ Κυρίου μας εἶχαν καταλάβει πολὺ καλὰ ποιός ἦταν ὁ Διδάσκαλός τους, ὅτι ἦταν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ ὁμολόγησαν *«Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος».*

Μετὰ ἀπ' αὐτὸ τὸν διάλογο ὁ Κύριος ἐπισφράγισε τὴν ὁμολογία τῶν μαθητῶν Του φανερώνοντάς τους τὸ μυστήριο τῆς Θεανθρωπότητός Του κατὰ τὴν μεταμόρφωσή Του.

Ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τὴν Μάρθα, ὅτι ὅποιος πιστεύει θὰ δεῖ τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ.

«Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;» (Ἰωάννου ια΄ 40).

Δηλαδή: *«Τῆς λέει ὁ Ἰησοῦς: "Δὲν σοῦ εἶπα πῶς, ἂν πιστέψεις, θὰ δεῖς τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ;"».*

Ὁ Ἴδιος ὁ Κύριός μας κατακεραύνωσε τοὺς ἀπιστοῦντες Ἰουδαίους δείχνοντας τὴν πνευματικὴ κατάστασή τους λέγοντας, ὅτι ἐπειδὴ δὲν πιστεύουν σ' Αὐτὸν οὔτε τὴν φωνή Του ἀκούουν, οὔτε τὴν ἔνδοξη μορφή Του βλέπουν:

«Ὁ πέμψας με πατήρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ. οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν, ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε» (Ἰωάννου ε΄ 37-38).

Δηλαδή: *«Ὁ Πατέρας ποὺ μὲ ἔστειλε, αὐτὸς ὁ Ἴδιος ἔχει δώσει μαρτυρία γιὰ μένα. Ἐσεῖς ὅμως οὔτε τὴ φωνή Του ἔχετε ποτὲ ἀκούσει οὔτε τὴ μορφή Του ἔχετε δεῖ, καὶ τὸ λόγο Του δὲν τὸν ἔχετε μόνιμα μέσα στὴν καρδιά σας, γιατὶ ἐσεῖς δὲν πιστεύετε σ' Αὐτὸν ποὺ ἔστειλε Ἐκεῖνος».*

β) Ἡ ἐπισκίαση τῆς φωτεινῆς νεφέλης

Ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατη σύμφωνα μὲ τὰ προηγούμενα ἡ θέα τοῦ Θεοῦ σ' ὅσους σάρκα φοροῦν καὶ οἰκοῦν στὸν κόσμο, ἀπαιτεῖται ἡ ἐνέργεια τοῦ ἁγίου Πνεύματος γιὰ νὰ μεταστοιχειωθεῖ ὁ ἄνθρωπος καὶ νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴν σαρκικότητά του καὶ τὴν ἁμαρτωλότητά του γιὰ νὰ μετάσχει στὴ ζωὴ τοῦ Θεοῦ, ὅπως συνέβη στὴ μεταμόρφωση καὶ διδάσκει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

«*Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίσει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα*» (Πρὸς Κορινθίους Α΄ ιε΄ 50-52).

Δηλαδή «*Νὰ τί θέλω νὰ πῶ, ἀδελφοί μου: Ἄνθρωποι ἀπὸ σάρκα καὶ αἷμα δὲν μποροῦν νὰ πάρουν μέρος στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, οὔτε αὐτὸ ποὺ εἶναι φθαρτὸ μπορεῖ νὰ κληρονομήσει τὴν ἀφθαρσία. Θὰ σᾶς ἀποκαλύψω ἕνα μυστήριο: δὲν θὰ πεθάνουμε ὅλοι· θὰ μεταμορφωθοῦμε ὅμως ὅλοι, σὲ μία στιγμή, ὅσο θέλει τὸ μάτι ν' ἀνοιγοκλείσει, ὅταν ἠχήσει ἡ σάλπιγγα τῶν ἔσχατων καιρῶν. Γιατὶ θ' ἀκουσθεῖ ὁ ἦχος τῆς σάλπιγγας, κι ἀμέσως οἱ νεκροὶ θὰ ἐπιστρέψουν στὴ ζωὴ ἄφθαρτοι, κι ἐμεῖς οἱ ζωντανοὶ θ' ἀλλάξουμε τὸ παλιὸ μὲ ἕνα νέο σῶμα*».

γ) Υἱὸς ἀγαπητὸς

Ὁ Κύριός μας ἀποκαλεῖται ἀπὸ τὸν Θεὸ Πατέρα Υἱὸς ἐκλεκτός, Υἱὸς εὐδοκίας, Υἱὸς ἀγαπητὸς στὸν Ὁποῖο θὰ ἀναπαυθεῖ τὸ Πνεῦμά Του, γιὰ νὰ ἐκτελέσει τὴν ἀποστολή Του στὸν κόσμο, ὅπως προανήγειλε ὁ προφήτης Ἡσαΐας.

«*Ἰακὼβ ὁ παῖς μου, ἀντιλήψομαι αὐτοῦ· Ἰσραὴλ ὁ ἐκλεκτός μου, προσεδέξατο αὐτὸν ἡ ψυχή μου· ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει. οὐ κεκράξεται οὐδὲ ἀνήσει, οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἔξω ἡ φωνὴ αὐτοῦ. κάλαμον τεθλασμένον οὐ συντρίψει καὶ λίνον καπνιζόμενον οὐ σβέσει, ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν ἐξοίσει κρίσιν. ἀναλάμψει καὶ οὐ θραυσθήσεται, ἕως ἂν θῇ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν· καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν*» (Ἡσαΐου μβ΄ 1-4).

Δηλαδή: «Ὁ Κύριος λέει: *“Νὰ ὁ δοῦλός μου ποὺ τὸν ὑποστηρίζω, ὁ ἐκλεκτός μου ποὺ ἔχει ὅλη μου τὴν εὔνοια. Τοῦ ἔδωσα τὸ Πνεῦμά μου. Θὰ φέρει στὰ ἔθνη δικαιοσύνη. Δὲν θὰ κραυγάζει οὔτε θὰ ὑψώνει τὴ φωνή, οὔτε καὶ θὰ βροντολαλεῖ στοὺς δρόμους. Καλάμι τσακισμένο δὲν θὰ τὸ συντρίψει, λυχνάρι ποὺ καπνίζει δὲν θὰ τὸ σβήσει. Θὰ φέρει σ᾽ ὅλους πραγματικὴ δικαιοσύνη. Αὐτὸς δὲν θὰ δειλιάσει οὔτε θὰ ἐξασθενήσει, ὥσότου ἐγκαταστήσει στὴ γῆ τὴ δικαιοσύνη. Κι οἱ μακρινὲς χῶρες θὰ περιμένουνε τὸ νόμο του”».*

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἐξηγεῖ, ὅτι αὐτὴ ἡ προφητεία ποὺ ἀναφέρθηκε, ἐπαληθεύθηκε στὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἰδοὺ ὁ παῖς μου, ὃν ἡρέτισα, ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου· θήσω τὸ Πνεῦμά μου ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ· οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγάσει, οὐδὲ ἀκούσει τίς ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ. κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει, ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νῖκος τὴν κρίσιν· καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσι» (Ματθαίου ιβ΄ 17-21).

Δηλαδή: *«Ἔτσι ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶπε ὁ προφήτης Ἡσαΐας: “Νὰ ὁ δοῦλός μου ποὺ διάλεξα, ὁ ἀγαπημένος μου ποὺ ἐγὼ τὸν ἐξέλεξα· θὰ δώσω τὸ πνεῦμα μου σ᾽ Αὐτὸν καὶ θ᾽ ἀναγγείλει στὰ ἔθνη τὴν ἐρχόμενη κρίση. Δὲν θὰ μαλώσει καὶ δὲν θὰ κραυγάσει, οὔτε θ᾽ ἀκούσει κανένας στὶς πλατεῖες τὴ φωνή Του. Δὲν θὰ συντρίψει τὸ ραγισμένο καλάμι, δὲν θὰ σβήσει τὸ λυχνάρι ποὺ καπνίζει, ὥσότου ὁδηγήσει τὴ δίκαιη κρίση στὴ νίκη· καὶ στ᾽ ὄνομά Του θὰ στηρίξουν τὰ ἔθνη τὴν ἐλπίδα τους”».*

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος διδάσκει, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ ἀόρατου Θεοῦ:

«Ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως» (Πρὸς Κολοσσαεῖς α΄ 15).

Δηλαδή: *«Αὐτὸς εἶναι εἰκόνα τοῦ ἀόρατου Θεοῦ, πρὶν ἀπὸ κάθε πλάσμα γεννημένος».*

Ὁ ἴδιος Ἀπόστολος ἀναφέρεται στὴν αἰώνια προϋπαρξη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ στὴν θεία φύση καὶ καταγωγή Του.

«Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν· ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς» (Πρὸς Ἑβραίους α΄ 1-3).

Δηλαδή: *«Ἀφοῦ ὁ Θεός, τὰ παλιὰ χρόνια, μίλησε στοὺς προπάτορες πολλὲς φορὲς καὶ μὲ ποικίλους τρόπους διὰ τῶν προφητῶν, σ' αὐτοὺς ἐδῶ τοὺς ἔσχατους καιρούς μίλησε σ' ἐμᾶς μέσῳ τοῦ Υἱοῦ. Αὐτόν, διὰ τοῦ Ὁποίου ὁ Θεὸς δημιούργησε τὸ σύμπαν, Τὸν ὅρισε κληρονόμο τῶν πάντων. Αὐτὸς εἶναι ἡ ἀκτινοβολία τοῦ θεϊκοῦ μεγαλείου καὶ ἡ τέλεια ἔκφραση τῆς θεϊκῆς ὑπόστασης κι Αὐτὸς συγκρατεῖ τὸ σύμπαν μὲ τὴ δύναμη τοῦ λόγου Του. Ἀφοῦ καθάρισε μὲ τὸ σταυρικό Του θάνατο τὶς ἁμαρτίες μας, κάθισε ψηλά, στὰ δεξιὰ τοῦ παντοδύναμου Θεοῦ».*

3. Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς Υἱὸς ὁ ἀγαπητός.

Στὴν Μεταμόρφωση, στὴν Βάπτισή Του (Ματθαίου γ΄17) ὁ Κύριός μας ἀναγνωρίσθηκε καὶ ἀποκλήθηκε Υἱὸς ἀγαπητὸς ἀπὸ τὸν ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα. Ἀλλὰ καὶ σὲ παραβολὲς ποὺ εἶπε ὁ Κύριος αὐτοχαρακτηρίσθηκε Υἱὸς ἀγαπητός (Μάρκου ιβ΄ 6 καὶ Λουκᾶ κ΄ 13).

Μελετώντας τὴν ἁγία Γραφὴ θὰ διδαχθοῦμε γιατί ἔλαβε τὴν τιμητικὴ καὶ ἔνδοξη αὐτὴ ὀνομασία. Ἐπειδή:

α) Εἶναι ἑνωμένος μὲ τὸν Πατέρα

Ὁ Κύριός μας ἀποκάλυψε μὲ τοὺς λόγους Του:

«Ἵνα πάντες ἓν ὦσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας» (Ἰωάννου ιζ΄ 21).

Δηλαδή: *«Ὥστε νὰ εἶναι ὅλοι ἕνα, ὅπως ἐσύ, Πατέρα, εἶσαι ἑνωμένος μ' ἐμένα κι ἐγὼ μ' ἐσένα· νὰ εἶναι κι αὐτοὶ ἑνωμένοι μ' ἐμᾶς. Κι ἔτσι ὁ κόσμος νὰ πιστέψει ὅτι μ' ἔστειλες ἐσύ».*

«Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν» (Ἰωάννου ιστ΄ 15).

Δηλαδή: *«Ὅλα ὅσα ἀνήκουν στὸν Πατέρα εἶναι δικά μου· γι' αὐτὸ σᾶς εἶπα πὼς τὸ Πνεῦμα θὰ πάρει ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἔχω ἐγὼ νὰ πῶ καὶ θὰ τὰ ἀναγγείλει σ' ἐσᾶς».*

Σύμφωνα μὲ τὸν θεόπνευστο λόγο τῆς ἁγίας Γραφῆς οἱ ἁμαρτίες μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὸν Θεό, ὅπως συνέβη στὴν πτώση τῶν πρωτοπλάστων.

Ὁ προφήτης Ἡσαΐας κατηγορεῖ τὸ ἔθνος του καὶ τοὺς ἐπισημαίνει, ὅτι οἱ ἁμαρτίες τοὺς χωρίζουν ἀπὸ τὸν Θεό:

«Μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ Κυρίου τοῦ σῶσαι; ἢ ἐβάρυνε τὸ οὖς αὐτοῦ τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι; ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διϊστῶσιν ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀφ' ὑμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι» (Ἡσαΐου μθ΄ 1-2).

Δηλαδή: *«Θαρρῆτε πὼς τὸ χέρι τοῦ Κυρίου δὲν φτάνει νὰ σᾶς σώσει, καὶ πὼς τὸ αὐτί Του δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς ἀκούσει; Λάθος· οἱ ἁμαρτίες σας ὑψώνουν τεῖχος ἀνάμεσα σὲ σᾶς καὶ στὸν Θεό σας καὶ οἱ ἀνομίες σας τὸν ἔκρυψαν μακριά σας, τόσο ποὺ δὲν θὰ σᾶς ἀκούει».*

Ἑπομένως ὁ Κύριος ὡς ἀναμάρτητος εἶναι ἑνωμένος μὲ τὸν Θεὸ γι' αὐτὸ καὶ ἀποκαλεῖται Υἱὸς ἀγαπητός.

β) Τηρεῖ τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ Πατέρα

Ὁ Ἴδιος ἐτόνισε στοὺς Ἀποστόλους καὶ σ' ὅλους τοὺς μαθητές Του:

«Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ» (Ἰωάννου ιε΄ 10).

Δηλαδή: *«Ἂν τηρήσετε τὶς ἐντολές μου, θὰ μείνετε πιστοὶ στὴν ἀγάπη μου, ὅπως ἐγὼ τήρησα τὶς ἐντολὲς τοῦ Πατέρα μου καὶ γι' αὐτὸ μένω πιστὸς στὴν ἀγάπη του».*

Προβάλλει μάλιστα πρότυπο τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ Πατέρα καὶ τοῦ ἁγίου θελήματός Του τὸν ἑαυτό Του.

«Τότε εἶπον· ἰδοὺ ἥκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου» (Πρὸς Ἑβραίους ι΄ 7).

Δηλαδή: *«Τότε εἶπα: "Νά με, Θεέ, ἔρχομαι νὰ κάνω τὸ θέλημά Σου, ὅπως εἶναι γραμμένο γιὰ μένα στὸ νόμο"».*

γ) Δόξασε τὸν Θεὸ Πατέρα

Στὴν ἀρχιερατικὴ προσευχὴ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς δήλωσε πρὸς τὸν ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα ὅτι:

«Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελειώσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω» (Ἰωάννου ιζ΄ 4).

Δηλαδή: *«Ἐγὼ φανέρωσα τὴ δόξα σου πάνω στὴ γῆ, ἀφοῦ ὁλοκλήρωσα τὸ ἔργο ποὺ μοῦ ἀνέθεσες νὰ κάνω».*

Ὁ Κύριος προέτρεψε καὶ τοὺς μαθητὲς νὰ πράττουν ὅπως Αὐτός, νὰ δοξάζουν μὲ τὴν ζωή τους τὸν Θεὸ Πατέρα. Εἶπε:

«Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθαίου ε΄ 16).

Δηλαδή: *«Ἔτσι νὰ λάμψει καὶ τὸ δικό σας φῶς μπροστὰ στοὺς ἀνθρώπους, γιὰ νὰ δοῦν τὰ καλά σας ἔργα καὶ νὰ δοξολογήσουν τὸν οὐράνιο Πατέρα σας».*

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος συνιστᾶ ὁμοίως στοὺς πιστούς:

«Δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ» (Πρὸς Κορινθίους Α΄ στ΄ 20).

Δηλαδή: *«Τὸν Θεὸ λοιπὸν νὰ δοξάζετε μὲ τὸ σῶμά σας καὶ μὲ τὸ πνεῦμα σας, ποὺ ἀνήκουν σ᾽ αὐτόν».*

δ) Δὲν αἰχμαλωτίσθηκε ἀπὸ τὸν ἄρχοντα τοῦ κόσμου

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπεσήμανε στοὺς μαθητὲς Του λίγο προτοῦ παραδοθεῖ γιὰ νὰ ὑποστεῖ τὸ Πάθος καὶ τὸν σταυρικὸ θάνατο ὅτι:

«Ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν» (Ἰωάννου ιδ΄ 30).

Δηλαδή: *«Ὁ κυρίαρχος αὐτοῦ τοῦ κόσμου ἔρχεται νὰ μὲ θανατώσει, ἂν καὶ δὲν ἔχει πάνω μου καμιὰ ἐξουσία».*

Ἦταν *«Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος»* (Ψαλμὸς 87 (88) 5).

Δηλαδή: *«Ἐλεύθερος ἀνάμεσα στοὺς νεκρούς».*

Ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος, ὁ ἀδελφόθεος διευκρινίζει, ὅτι ἡ ἁμαρτία γεννιέται ἀπὸ τὶς ἐπιθυμίες μας. Ὅταν πραγματοποιηθεῖ ἡ

ἁμαρτία φέρνει τὸν θάνατο. Ὁ Κύριός μας, ἐπειδὴ ἦταν ἀναμάρτητος, ἦταν καὶ ἐλεύθερος ἀπὸ τὸν θάνατο.

«Ἕκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον» (Ἰακώβου α΄ 14-15).

Δηλαδή: *«Καθένας μπαίνει σὲ πειρασμὸ ἀπὸ τὴ δική του ἐπιθυμία. Αὐτὴ τὸν παρασύρει καὶ τὸν ἐξαπατάει· ἔπειτα ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ συλλαμβάνει τὸ κακὸ καὶ γεννάει τὴν ἁμαρτία· καὶ ἡ ἁμαρτία, ὅταν ὁλοκληρωθεῖ, φέρνει τὸ θάνατο».*

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος θὰ διατυπώσει τὸ πνευματικὸ ἀξίωμα ὅτι:

«Τὰ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος» (Πρὸς Ῥωμαίους στ΄ 23).

Δηλαδή: *«Γιατὶ ὁ μισθὸς ποὺ δίνει ἡ ἁμαρτία εἶναι ὁ θάνατος».*

Ἔμεινε ἐλεύθερος ἀπὸ τὴν ἁμαρτία γι' αὐτὸ ἦταν Υἱὸς ἀγαπητός.

4. Τὸ ἔργο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ προφήτης Ἡσαΐας ἐξαγγέλλει τὸ παράπονο τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐνῶ ἐγέννησε υἱοὺς καὶ θυγατέρες αὐτοὶ ἀποξενώθηκαν ἀπ' Αὐτὸν καὶ τὸν ἐγκατέλειψαν:

«Ἄκουε οὐρανὲ καὶ ἐνωτίζου γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν· υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν. ἔγνω βοῦς τὸν κτησάμενον καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ· Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω καὶ ὁ λαός με οὐ συνῆκεν» (Ἡσαΐου α΄ 2-3).

Δηλαδή: *«Ἄκου σύ, οὐρανέ, καὶ βάλε στὰ αὐτιά σου σύ, ἡ γῆ, διότι ὁ Κύριος ἐλάλησε καὶ εἶπε· υἱοὺς γέννησα καὶ δόξασα, ἐκεῖνοι ὅμως μὲ ἀρνήθηκαν, Τὸ βόϊδι γνωρίζει τὸν ἰδιοκτήτη του καὶ ὁ ὄνος γνωρίζει τὴν φάτνη, ἰδιοκτησία τοῦ κυρίου του· ὁ ἰσραηλιτικὸς ὅμως λαὸς δὲν μὲ ἀναγνωρίζει ὡς κύριό του, δὲν ἔχει οὔτε στοιχειώδη κατανόηση γιὰ μένα».*

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀποκαλεῖ τοὺς ἀσεβεῖς ποὺ ἁμαρτάνουν *«υἱοὺς ἀπειθείας καὶ τέκνα ὀργῆς»* (Πρὸς Ἐφεσίους β΄ 2-3).

Ἡ ἀπαξιωτικὴ καὶ ἀπορριπτικὴ γνώμη καὶ κρίση τοῦ Θεοῦ Πατέρα γιὰ τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ἁμαρτωλοὺς ἄλλαξε μὲ τὴ σάρκωση τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ ἀναγγέλθηκε ἀπὸ τοὺς Ἀγγέλους στὸν

γνωστὸ δοξολογικὸ ὕμνο τῆς γεννήσεώς Του μὲ τό: *«ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία»* (Λουκᾶ β΄ 11).

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ τὴν σωτήρια οἰκονομία Του γιὰ μᾶς καὶ τὸν λυτρωτικὸ θάνατό Του ἐπέτυχε νὰ ἀναγνωρισθοῦμε ἐμεῖς οἱ πολλοὶ υἱοὶ καὶ θυγατέρες τοῦ ἐπουράνιου Θεοῦ Πατέρα.

«Ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι» (Πρὸς Ἑβραίους β΄ 10).

Δηλαδή: *«Ὁ Θεός, λοιπόν, ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ σκοπὸς τῶν πάντων, ἐνῶ ὁδήγησε πολλοὺς υἱοὺς στὴ δόξα, ἔπρεπε νὰ ὁδηγήσει τὸν αἴτιο τῆς σωτηρίας τους στὴν ὁλοκλήρωση τοῦ ἔργου Του μὲ τὸ πάθος».*

Ἑπομένως ἀγωνίσθηκε Ἐκεῖνος καὶ μοιράσθηκε μαζί μας τὴν δόξα τῆς υἱότητός Του.

5. Ἡ εὐθύνη μας «αὐτοῦ ἀκούετε».

Ὁ Θεὸς ὑποσχέθηκε στὸν Μωϋσῆ, ὅτι μετὰ τὸν θάνατό Του θὰ γεννηθεῖ ἕνας ἄλλος προφήτης ποὺ θὰ κήρυττε τὶς ἐντολές Του:

«Προφήτην ἀναστήσω αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ὥσπερ σέ, καὶ δώσω τὰ ῥήματα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ λαλήσει αὐτοῖς καθ' ὅτι ἂν ἐντείλωμαι αὐτῷ» (Δευτερονομίου ιη΄ 18).

Δηλαδή: *«Ἐγὼ θὰ ἀναδείξω μέσα ἀπὸ τὸν ἴδιο τους τὸ λαὸ ἕναν προφήτη γι' αὐτούς, σὰν ἐσένα. Θὰ βάλω τὰ λόγια μου στὸ στόμα του καὶ θὰ τοὺς λέει ὅλα ὅσα ἐγὼ θὰ τὸν διατάξω».*

Ὁ Μωϋσῆς ἀνήγγειλε τὴν ἀπόφαση τοῦ Θεοῦ λέγοντας: *«Προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ὡς ἐμὲ ἀναστήσει σοι Κύριος ὁ Θεός σου, αὐτοῦ ἀκούσεσθε»* (Δευτερονομίου ιη΄ 15).

Δηλαδή: *«Κύριος ὁ Θεός σου θὰ ἀναδείξη ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σου Ἰσραηλίτας ἕναν προφήτη σὰν ἐμένα· Σ' αὐτὸν πλέον θὰ ὑπακούετε».*

Αὐτὴ τὴν ἴδια ἐντολὴ ἐπανέλαβε ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ Πατέρα καὶ σὲ μᾶς: Νὰ ὑπακούουμε στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ ποὺ εἶναι ὁ Υἱός Του ὁ ἀγαπητός.

6. Ἡ ἐλπίδα μας.

Ὁ ἀπόστολος Ἰωάννης διανοίγει λυτρωτικὰ τοὺς ὁρίζοντες τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς στὴν αἰωνιότητα.

«Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὔπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἴδαμεν δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὀψόμεθα αὐτὸν καθώς ἐστι. καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ᾽ αὐτῷ ἁγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος ἁγνός ἐστι» (Ἰωάννου Α΄ γ΄ 1-3).

Δηλαδή: *«Κοιτάξτε μὲ πόση ἀγάπη μᾶς ἀγάπησε ὁ Πατέρας! Ἡ ἀγάπη Του εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε νὰ ὀνομασθοῦμε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Γι᾽ αὐτὸ ὁ κόσμος δὲν μᾶς καταλαβαίνει, γιατὶ δὲν γνωρίζει τὸν Θεὸ Πατέρα. Ἀγαπητοί μου, τώρα εἴμαστε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Τί πρόκειται νὰ γίνουμε στὸ μέλλον, δὲν ἔχει ἀκόμα φανερωθεῖ. Ξέρουμε ὅμως πὼς ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθεῖ στὴ δευτέρα παρουσία Του, θὰ γίνουμε ὅμοιοι μ᾽ Αὐτόν, γιατὶ θὰ Τὸν δοῦμε ὅπως πραγματικὰ εἶναι. Ὅποιος, λοιπόν, μ᾽ ἐμπιστοσύνη στὸν Χριστὸ ἔχει αὐτὴ τὴν ἐλπίδα, προετοιμάζεται, καθαρίζει τὸν ἑαυτό του ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ἔχοντας ὡς πρότυπο τὴν καθαρότητα Ἐκείνου».*

Ἡ ἐλπίδα τοῦ πιστοῦ εἶναι νὰ δεῖ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό *«καθὼς ἐστί»*, ἔνδοξο καὶ ὑπέρλαμπρο, ὅπως στὴν Μεταμόρφωση.

Γι᾽ αὐτὸ καὶ προετοιμάζεται καθαρίζοντας τὴν ψυχή του ἀπὸ τὴν ἁμαρτία.

